

14 MAART — TEDERE TROOST

“Als een, dien zijn moeder troost, alzo zal Ik u troosten...”—Jesaja 66:13

Een moeder die troost! Ach, dat is tederheid zelf. Wat leeft zij mee met het verdriet van haar kind! Wat drukt zij hem tegen zich aan en probeert zij al zijn verdriet in haar eigen hart op te nemen! Hij kan haar alles vertellen, en zij leeft met hem mee zoals niemand anders dat kan. Van alle troosters houdt een kind het meest van zijn moeder, en zelfs volwassen mannen hebben dat ondervonden.

Is Jehova bereid Zich zo diep te buigen dat Hij de rol van een moeder op Zich neemt? Dat is werkelijk goedheid.

Dat Hij een vader is, begrijpen wij wel. Maar zal Hij ook als een moeder zijn? Nodigt dit ons niet uit tot heilige vertrouwelijkheid, tot onvoorwaardelijk vertrouwen, tot heilige rust?

Wanneer God Zelf “de Trooster” wordt, kan geen smart lang blijven. Laten wij ons verdriet uitspreken, ook al is snikken en zuchten het enige wat wij kunnen uitbrengen. Hij zal ons niet verachten om onze tranen. Onze moeder deed dat ook niet. Hij zal rekening houden met onze zwakheid, zoals zij deed, en Hij zal onze fouten wegnemen, alleen zekerder en veiliger dan onze moeder dat kon. Wij zullen ons verdriet niet alleen proberen te dragen. Dat zou onvriendelijk zijn tegenover Iemand Die zo zacht en zo vriendelijk is. Laten wij de dag beginnen met onze liefdevolle God. Waarom zouden wij de dag niet in hetzelfde gezelschap beëindigen? Moeders worden hun kinderen immers nooit moe.

